

VOICE

Voicing children Opportunities Interaction
Collective decision making Education

Αραγε γνωρίζεις;

- Ότι το δικαίωμα των παιδιών να έχουν λόγο στα ζητήματα που επηρεάζουν τη ζωή τους περιγράφεται στο άρθρο 12 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού (United Nations, 1989). Τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότερο επικρατεί η άποψη ότι τα παιδιά "ως δρώντα πρόσωπα της κοινωνίας" μπορούν να συμβάλλουν σε αποφάσεις (Fargas-Malet, McSherry, Larkin, & Robinson, 2010• Hart, 1992) οι οποίες σχετίζονται με τη ζωή τους και δεν είναι απλώς αντικείμενα κοινωνικοποίησης (Percy-Smith & Thomas, 2010, ούτε ενήλικες "υπό κατασκευή" (Stoecklin, 2013);
- Ότι εκείνοι οι ενήλικες που αλληλεπιδρούν συνεχώς προσεκτικά και ευγενικά με τα παιδιά τους, είναι πιο πιθανό να αναθρέψουν άτομα με αυτοπεποίθηση, ικανά, χαρούμενα και ασφαλή (Rinaldi, 2006;
- Ότι οι ενήλικες που υποστηρίζουν τα παιδιά τους να μαθαίνουν κοινωνικές συμπεριφορές υιοθετούν σκόπιμα το ρόλο του συμβούλου που τα βοηθάει να αποκτήσουν κοινωνικές δεξιότητες (social coach) (Mc Ardle, 2002; Carter, 2008);
- Ότι οι ενήλικες που τιμούν και σέβονται τη μοναδικότητα κάθε παιδιού, αναγνωρίζουν το παιδί ως πρωταγωνιστή της δικής του μάθησης (Carter, 2013);
- Ότι το να ακουστεί «η φωνή» των παιδιών μέσα στην οικογένεια αποτελεί κλειδί για την ευημερία, ανάπτυξη και ασφάλεια της ζωής των παιδιών (Valentine et al., 2016); Ότι με αυτόν τον τρόπο χτίζονται τα θεμέλια της ιδιότητας του πολίτη και της δημοκρατικής συμμετοχής (file:///C:/Users/PowerPC/Downloads/10.4324_9780203362600_previewpdf.pdf• Hart, 1992• James & Prout, 1997);
- Ότι τα οφέλη μιας τέτοιας προοπτικής αναδεικνύουν ότι τα παιδιά χτίζουν μια αίσθηση του «ανήκειν», καλλιεργούν την αυτοεκτίμηση τους και μαθαίνουν να αναλαμβάνουν την ευθύνη (Shier, 2001), αναπτύσσοντας ικανότητες όπως η λήψη αποφάσεων, η επίλυση προβλημάτων και ο καθορισμός στόχων (Erwin et al., 2016); Ότι αναπτύσσουν την κοινωνική τους ταυτότητα και ενδυναμώνονται ψυχολογικά, καθώς επηρεάζονται θετικά από τις ευκαιρίες να συμμετέχουν ενεργά στην καθημερινότητά τους (Burger, 2017);
- Ότι το να ακουστεί η φωνή των παιδιών έχει σημασία γιατί αποτελεί αναγνώριση των πολιτικών τους δικαιωμάτων; Ότι δίχως να ακούμε τα παιδιά και να κατανοούμε πώς βιώνουν τον κόσμο, δεν μπορούμε να αρχίσουμε να καθορίζουμε τι θα εξασφαλίσει την προστασία τους και θα τους επιτρέψει να γίνουν υγιείς ενήλικες (Schofield και Thoburn, 1996);

Βιβλιογραφικές αναφορές

VOICE

Voicing children Opportunities Interaction
Collective decision making Education

Burger, K. (2017). The role of social and psychological resources in children's perception of their participation rights. *Children and Youth Services Review*, 79, 139–147.

Carter, M. (2008). *Your children's social behavior. What's not ok is not ok*. Brisbane, Australia: Carter, Margaret Anne.

Carter, M. (2013). Setting children up for social mastery: Building young children's social capacity - looking through a teaching and learning lens. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 93, 1696 – 1703.

Erwin, E., Maude, S., Palmer, S., Summers, J., Brotherson, M., Haines, S., ... Peck, N. (2016). Fostering the foundations of self-determination in early childhood: A process for enhancing child outcomes across home and school. *Early Childhood Education Journal*, 44(4), 325–333

Hart, R (1992). *Children's participation: from tokenism to citizenship*. Florence: UNICEF International Child Development Centre

https://www.unicef-irc.org/publications/pdf/childrens_participation.pdf

James, A., & Prout, A. (1997). *Constructing and reconstructing childhood: Contemporary issues in society* (2nd ed.). Falmer, London: Routledge

file:///C:/Users/PowerPC/Downloads/10.4324_9780203362600_previewpdf.pdf

Fargas-Malet, M., McSherry, D., Larkin, E. & Robinson, C. (2010). Research with children: methodological issues and innovative techniques. *Journal of Early Childhood Research*, 8(2), 175–192.

Percy-Smith, B. & Thomas, N. (Eds.) (2010). *A handbook of children and young people's participation: Perspectives from theory and practice*. London: Routledge.

Stoecklin, (2013). Theories of action in the field of child participation: In search of explicit frameworks. *Childhood*, 20(4), 443-457.

Rinaldi, C. (2006). *In dialogue with Reggio Emilia*. New York: Routledge.

Schofield, G. & Thoburn, J. (1996). *Child protection: the voice of the child in decision making*. London: Institute for Public Policy Research.

Shier, H. (2001). Pathways to participation: Openings, opportunities and obligations. *Children & Society*, 15(2), 107–117

Valentine, I., Katz, I., Smyth, C., Bent, C., Rinaldis, S., Wade, C. & B. Albers (2016). *Key elements of child safe organizations – Research study Royal Commission into Institutional Responses to Child Sexual Abuse*. Sydney. Ανακτήθηκε από

https://www.childabuseroyalcommission.gov.au/sites/default/files/file-list/research_report_-_key_elements_of_child_safe_organisations_research_study_-_prevention.pdf